

Anežka S. (*2006), automobilová závodnice, sportovkyně, fotografka a studentka nadaná jazykově odešla studovat do zahraničí, poezii se věnuje příležitostně.

Styl autorky v této ukázce lze charakterizovat jako minimalistický, melancholický a silně introspektivní. Její poezie se soustředí na vnitřní prožívání bolesti a proces vyrovnávání se s minulostí. Přitom je zde nepřehlédnutelný vývoj od emocionálně prožívané skutečnosti po náznakovost připomínající v některých aspektech až existencialismus, právě tato pokročilejší fáze její poezie je prezentována ukázkou z básně *Beze jména* (2025).

1. Co konkrétně tvoří „kusy“, které lyrické mluvčí zůstávají, když se k ní vracejí vzpomínky?
2. Jakou funkci má v textu kontrast mezi „křivdami“, které si mluvčí připomíná, a „šťastnými“ chvílemi, které nechává hnít?
3. Je pravdivé tvrzení v závěru básně, že spokojený je pouze ten, kdo dokáže nechat ostatní jít?
4. Který obraz v básni ve vás vyvolává nejsilnější pocit těžkosti a jak byste se takového pocitu ve vlastním životě zbavili?
5. Napište čtyři verše, ve kterých vyjádříte abstraktní pocit (např. naděje nebo strach) pomocí konkrétních přírodních prvků (země, hlína), podobně jako to dělá autorka.

Bez názvu

*Vracejí se ke mně
Pak jen zbydou kusy
Smutku, slz, hlíny a země
Vzpomenu si na všechny křivdy
A ty šťastné nechám hnít
Spokojený je snad ten
Co nechá jiné jít*

